

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 7. maja 2020 *

„Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah –
Notarji, ki delujejo v okviru postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine –
Nekontradiktorni postopek – Načelo prepovedi diskriminacije – Člen 18 PDEU – Pravica do poštenega
sojenja – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah“

V združenih zadevah C-267/19 in C-323/19,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je
vložilo Trgovački sud u Zagrebu (gospodarsko sodišče v Zagrebu) z odločbama z dne 20. marca 2019
(C-267/19) in z dne 8. aprila 2019 (C-323/19), ki sta na Sodišče prispeli 28. marca oziroma 18. aprila
2019, v postopkih

Parking d.o.o.

proti

Sawal d.o.o. (C-267/19)

in

Interplastics s.r.o.

proti

Letificio d.o.o. (C-323/19),

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, C. Toader (poročevalka), sodnica, in N. Jääskinen, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za PARKING d.o.o. M. Kuzmanović, odvjetnik,
- za Interplastics s.r.o. M. Praljak, odvjetnik

* Jezik postopka: hrvaščina.

- za hrvaško vlado G. Vidović Mesarek, agentka,
- za Evropsko komisijo M. Wilderspin in M. Mataija, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), člena 18 PDEU, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1) ter sodb z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), in Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru dveh sporov, in sicer med družbama Parking d.o.o. in Sawal d.o.o. na eni strani ter družbama Interplastics s.r.o. in Letifico d.o.o. na drugi strani glede zahtevkov za izterjavo neporavnanih terjatev.

Pravni okvir

EKČP

- 3 Člen 6 EKČP, naslovljen „Pravica do poštenega sojenja“, v odstavku 1 določa:

„Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ali o kakršnikoli kazenski obtožbi zoper njega pravično in javno ter v razumnem roku odloča neodvisno in nepristransko z zakonom ustanovljeno sodišče. [...]“

Pravo Unije

Uredba (ES) št. 805/2004

- 4 Člen 3(1) Uredbe (ES) št. 805/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 38), določa:

„Ta uredba se uporablja za sodbe, sodne poravnave in javne listine o nespornih zahtevkih.

Zahtevek se šteje za nespornega, če:

- (a) se je dolžnik izrecno strinjal z njim s pripoznanjem ali s poravnavo, ki jo je potrdilo sodišče ali je bila sklenjena pred sodiščem med postopkom; ali
- (b) mu dolžnik med sodnim postopkom ni nikoli ugovarjal skladno z ustreznimi postopkovnimi pravili na podlagi zakonodaje države članice izvora; ali

- (c) dolžnik ni bil navzoč ali zastopan na obravnavi sodišča glede navedenega zahtevka po tem, ko je na začetku ugovarjal zahtevku med sodnim postopkom, če tako ravnanje pomeni tiho pripoznanje zahtevka ali dejstev, ki jih je navedel upnik v skladu z zakonodajo države članice izvora; ali
- (d) se je dolžnik izrecno strinjal z njim v javni listini.“

Uredba (EU) št. 1215/2012

- 5 V uvodnih izjavah 4 in 10 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:

„(4) Določene razlike med nacionalnimi predpisi, ki urejajo pristojnost in priznanje sodnih odločb, ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga. Nujno je potrebno sprejetje določb za poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah ter zagotavljanje hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb, sprejetih v državi članici.

[...]

(10) Področje uporabe te uredbe mora zajemati vse glavne civilne in gospodarske zadeve, razen točno opredeljenih zadev [...].“

- 6 Člen 1(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvajanju državne oblasti (*acta iure imperii*).“

- 7 Člen 2(a) navedene uredbe pojem „sodna odločba“ opredeljuje kot „vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno s sklepom, odredbo, odločbo ali sklepom o izvršbi, kakor tudi z odločbo o določitvi stroškov, ki jo izda sodni uradnik“.

- 8 Člen 3 te uredbe določa:

„Za namene te uredbe izraz ‚sodišče‘ vključuje naslednje organe, kolikor so pristojni za zadeve, ki spadajo v področje uporabe te uredbe:

- (a) na Madžarskem, v skrajšanih postopkih v zvezi s plačilnimi nalogi (*fizetési meghagyásos eljárás*): notarje (*közjegyző*);
- (b) na Švedskem, v skrajšanih postopkih v zvezi s plačilnimi nalogi (*betalningsföreläggande*) in pomočjo pri izterjavi (*handräckning*): službo za izterjavo (*Kronofogdemyndigheten*).“

Hrvaško pravo

Odlog izvršbe

- 9 Člen 1 Ovršni zakon (zakon o izvršbi, *Narodne novine* št. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 in 73/17) notarje pooblašča, da prisilno izterjajo terjatve na podlagi „verodostojne listine“, tako da izdajo sklep o izvršbi, ki pomeni izvršilni naslov, brez izrecnega soglasja tožene stranke.
- 10 V skladu s členom 57(1) zakona o izvršbi lahko dolžnik vloži ugovor zoper sklepe o izvršbi, izdane na podlagi verodostojne listine, v osmih dneh, v sporih v zvezi z menicami in čeki pa v treh dneh, razen če izpodbija le odločbo o stroških postopka.

11 Člen 58(3) tega zakona določa:

„Če se sklep o izvršbi izpodbija v celoti ali le v delu, v katerem se nasprotni stranki v izvršilnem postopku naloži plačilo terjatve, sodišče, ki odloča o ugovoru, razveljavi sklep o izvršbi v delu, v katerem se odreja izvršba, in razveljavi sprejete ukrepe, pri čemer se postopek nadaljuje v skladu s pravili, ki se uporabljajo v primeru ugovora zoper plačilni nalog, če pa navedeno sodišče ni krajevno pristojno za tako ravnanje, zadevo predloži pristojnemu sodišču.“

Zakonik o civilnem postopku

12 Člen 446 Zakon o parničnem postopku (zakon o pravnem postopku, *Narodne novine* št. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19), ki se nanaša na plačilni nalog, določa:

„Če se predlog, naveden v tožbi, nanaša na zapadlo denarno terjatev in je ta terjatev dokazana z verodostojno listino, priloženo izvirniku tožbe ali overjenemu prepisu te tožbe, sodišče toženi stranki izda nalog za izpolnitev navedenega predloga [(plačilni nalog)].

Tožeča stranka mora v predlogu za izdajo plačilnega naloga navesti razloge, iz katerih je zaprosila za izdajo plačilnega naloga, in ne za sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine. Če sodišče ugotovi, da razlogi, ki jih je navedla tožeča stranka, ne upravičujejo njenega interesa za izdajo plačilnega naloga, tožbo zavrže kot nedopustno.

Šteje se, da ima tožeča stranka interes za izdajo plačilnega naloga, če ima tožena stranka sedež v tujini ali če je prej izpodbijala terjatev iz verodostojne listine.

Sodišče izda plačilni nalog, če tožeča stranka v tožbi sicer ni predlagala takega naloga, vendar izpolnjuje vse pogoje za izdajo plačilnega naloga.“

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

Zadeva C-267/19

13 Parking, družba s sedežem na Hrvaškem, je 25. aprila 2016 pri notarju, ki opravlja poklic v tej državi članici, sprožila postopek izvršbe proti družbi slovenskega prava Sawal. Ta postopek je temeljil na „verodostojni listini“, in sicer na overjenih potrjenih računih, ki potrjujejo obstoj terjatve.

14 Notar je 23. maja 2016 izdal sklep o izvršbi, s katerim je družbi Sawal naložil plačilo zahtevane terjatve v višini 100 hrvaških kun (HRK) (približno 15 EUR), skupaj z zamudnimi obrestmi, in stroškov postopka v višini 1741,25 HRK (približno 260 EUR), in sicer v osmih dneh. Predlog za izvršbo in sklep o izvršbi sta bila družbi Sawal vročena 9. februarja 2017.

15 Družba Sawal je v predpisanem roku zoper ta sklep vložila ugovor pri Trgovački sud u Zagrebu (gospodarsko sodišče v Zagrebu, Hrvaška).

16 Po mnenju predložitvenega sodišča iz sodb z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) in Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), izhaja, da notarji na Hrvaškem, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim v postopku izvršbe na podlagi „verodostojne listine“ podeljene z nacionalnim pravom, niso zajeti s pojmom „sodišče“ v smislu uredb št. 805/2004 in št. 1215/2012.

- 17 To sodišče poudarja, da postopek pred izdajo sklepa o izvršbi ni kontradiktoren in da je v skladu s sodno prakso, navedeno v prejšnji točki, ta sklep izdal notar, ne pa sodišče. Zato meni, da ne more nadaljevati postopka z ugovorom, o katerem odloča, ker je sklep o izvršbi sprejel organ, katerega nepristojnost je bila očitna, v postopku izvršbe, ki krši temeljna načela prava Unije.
- 18 Navedeno sodišče tako meni, prvič, da so po zgoraj navedenih sodbah hrvaške fizične ali pravne osebe v slabšem položaju kot fizične ali pravne osebe iz drugih držav članic, ker se sklepi o izvršbi, ki so jih notarji izdali na Hrvaškem, v drugih državah članicah Evropske unije ne priznavajo niti kot evropski nalogi za izvršbo v smislu Uredbe št. 805/2004 niti kot sodne odločbe v smislu Uredbe št. 1215/2012. Tako različno obravnavanje hrvaških fizičnih ali pravnih oseb in oseb iz drugih držav članic pa naj bi pomenilo diskriminacijo, ki je prepovedana s členom 18 PDEU.
- 19 Na drugi strani predložitveno sodišče navaja, da lahko nekontradiktornost postopka izvršbe na podlagi verodostojne listine, začetega pred notarjem, pomeni tudi kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 20 Poleg tega to sodišče ugotavlja obstoj različnih praks hrvaških sodišč glede pristojnosti notarjev v okviru postopka izvršbe, začetega na podlagi „verodostojne listine“, glede na to, ali so tožene stranke fizične ali pravne osebe s sedežem na Hrvaškem ali v drugi državi članici.
- 21 V teh okoliščinah je Trgovački sud u Zagrebu (gospodarsko sodišče v Zagrebu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je določba nacionalne zakonodaje, in sicer določba člena 1 [zakona o izvršbi], s katero so notarji pooblašteni, da prisilno izvršitev terjatve na podlagi verodostojne listine opravijo tako, da brez izrecne privolitve dolžnika, pravne osebe s sedežem [na Hrvaškem], izdajo sklep o izvršbi kot izvršilni naslov, ob upoštevanju sodb [z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), in z dne 9. marca 2017, Pulaparking (C-551/15, EU:C:2017:193)], v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in členom 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije?
2. Ali je mogoče razlago iz sodb [...] z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), in [z dne 9. marca 2017,] Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), uporabiti [v tej] zadevi [...] oziroma ali je treba Uredbo št. 1215/2012 razlagati tako, da notarji na Hrvaškem, kadar ravna v skladu s pooblastili, ki jim jih podeljuje nacionalna zakonodaja v postopkih izvršbe na podlagi „verodostojne listine“, v katerih so dolžniki pravne osebe s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, ne spadajo pod pojem „sodišča“ v smislu navedene uredbe?“

Zadeva C-323/19

- 22 Družba Interplastics s sedežem na Slovaškem je 4. februarja 2019 zoper družbo hrvaškega prava Letifico pri notarju, ki opravlja dejavnost na Hrvaškem, začela postopek izvršbe na podlagi „verodostojne listine“, in sicer seznama računov, izdanih 11. decembra 2018, ki potrjuje obstoj terjatve družbe Interplastics proti družbi Letifico v znesku 17.700 EUR, v protivrednosti v hrvaških kunah, povečane za zakonske obresti, in stroškov postopka v višini 7210,80 HRK (približno 968 EUR).
- 23 Istega dne je notar izdal sklep o izvršbi, s katerim je družbi Letifico odredil, naj v osmih dneh plača znesek navedene terjatve. Predlog za izvršbo in sklep o izvršbi sta bila družbi Letifico vročena 13. februarja 2019.
- 24 Ta je zoper ta sklep vložila ugovor v predpisanem roku, v katerem je izpodbijala tako podlago kot znesek terjatve.

- 25 Trgovački sud u Zagrebu (gospodarsko sodišče v Zagrebu) je zaradi istih dvomov, kot so bili navedeni v zadevi C-267/19, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo enaki vprašanji kot v tej zadevi.
- 26 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 27. maja 2019 zadevi C-267/19 in C-323/19 združil za pisni postopek in izdajo sodbe.

Vprašanji za predhodno odločanje

Pristojnost Sodišča

- 27 Za ugotovitev pristojnosti Sodišča za odgovor na vprašanji za predhodno odločanje je treba preveriti, ali sta zadevi iz postopkov v glavni stvari povezani s pravom Unije. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče tako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), odloča o dveh ugovorih zoper sklepe o izvršbi, ki so jih izdali notarji za izterjavo terjatev.
- 28 V primeru uporabe Uredbe št. 1215/2012 bodo po končanem postopku z ugovorom načeloma sprejete sodne odločbe, ki se lahko priznajo in izvršijo v drugi državi članici. Navezna okoliščina s pravom Unije, ki upravičuje pristojnost Sodišča, da odgovori na vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, bi tako lahko bila uporaba te uredbe v obravnavanem primeru (glej v tem smislu sodbo z dne 25. maja 2016, Meroni, C-559/14, EU:C:2016:349, točka 44).
- 29 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da postopki za izterjavo terjatve, kakršni so ti v postopkih v glavni stvari, v bistvu spadajo med „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012.
- 30 Na drugi strani, glede tujega elementa, katerega obstoj je pogoj za uporabo te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 14. novembra 2013, Maletic, C-478/12, EU:C:2013:735, točka 26), je treba ugotoviti, da ima v zadevi C-267/19 dolžnik sedež v Sloveniji. V zadevi C-323/19 pa ima družba predlagateljica izvršbe sedež v državi članici, ki ni Hrvaška, v obravnavanem primeru na Slovaškem, druge okoliščine zadeve pa so na prvi pogled omejene na Hrvaško.
- 31 Evropska komisija se zato in ne da bi se formalno sklicevala na nepristojnost Sodišča zaradi neobstoja tujega elementa v zadnjenavedeni zadevi, sprašuje o uporabi Uredbe št. 1215/2012 v primeru, ko ima le predlagatelj izvršbe sedež v državi članici, ki ni država članica sodišča, pred katerim poteka postopek.
- 32 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se je Sodišče v svoji sodni praksi pri preučitvi mednarodnega značaja zadevnega pravnega razmerja večkrat sklicevalo na „stalno prebivališče strank v sporu“, ne da bi razlikovalo med njunim položajem v postopku (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2005, Owusu, C-281/02, EU:C:2005:120, točki 25 in 26).
- 33 Čeprav Uredba št. 1215/2012 pojma „čezmejni spori“ – kljub temu, da je ta pojem uporabljen v uvodnih izjavah 3 in 26 te uredbe – ne opredeljuje, je treba poudariti, da člen 3(1) Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL 2006, L 399, str. 1) enakovreden pojem „čezmejni spor“ opredeljuje kot spor, v katerem ima vsaj ena od strank stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica sodišča, ki odloča.

- 34 Sodišče je na podlagi navedene določbe razsodilo, da ker ima tožeča stranka v postopku za izdajo plačilnega naloga sedež v državi članici, ki ni država članica sodišča, je spor čezmejni in torej spada na področje uporabe Uredbe št. 1896/2006 (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Bondora, C-453/18 in C-494/18, EU:C:2019:1118, točka 35).
- 35 Taka razlaga člena 3(1) Uredbe št. 1896/2006 je načeloma namenjena tudi ugotovitvi čezmejne narave in s tem tujega elementa spora za namene uporabe Uredbe št. 1215/2012. Ker namreč obe uredbi spadata na področje pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, je treba uskladiti razlago enakovrednih pojmov, ki jih je v teh zadevah uporabil zakonodajalec Unije.
- 36 Iz navedenega izhaja, da se Uredba št. 1215/2012 uporablja v obeh postopkih v glavni stvari in je tako navezna okoliščina teh zadev s pravom Unije.
- 37 Ugotoviti je treba tudi, da čeprav se vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, delno nanašajo na člen 6(1) EKČP, ta v bistvu ustreza členu 47 Listine, ki ga je Sodišče pristojno preučiti ob upoštevanju določb člena 51(1) te listine, kadar države članice izvajajo pravo Unije (glej v tem smislu sklep z dne 11. aprila 2019, Hrvatska radiotelevizija, C-657/18, neobjavljen, EU:C:2019:304, točka 28).
- 38 V obravnavanem primeru se predložitveno sodišče, ki odloča o sporih s področja uporabe Uredbe št. 1215/2012, sprašuje, ali nacionalna ureditev, ki notarjem dovoljuje, da v okviru postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine izdajo sklepe o izvršbi, ki potekajo pred začetkom postopka, ne krši temeljnih načel prava Unije, zlasti načela prepovedi diskriminacije, določenega v členu 18 PDEU, in pravice do učinkovitega pravnega sredstva, določene v členu 47 Listine.
- 39 Ker lahko po mnenju predložitvenega sodišča skladnost navedene nacionalne ureditve s temeljnimi načeli prava Unije vpliva, četudi posredno, na priznavanje in izvrševanje odločb, ki jih je izdalo navedeno sodišče v postopku z ugovorom zoper sklep, ki ga je izdal notar, je Sodišče pristojno za preučitev vprašanj za predhodno odločanje glede na člen 47 Listine in člen 18 PDEU.

Vsebinska presoja

- 40 V skladu z ustaljeno sodno prakso je v postopku sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenem s členom 267 PDEU, naloga Sodišča dati nacionalnemu sodišču koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča (glej sodbi z dne 4. septembra 2014, *eco cosmetics* in *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 32, ter z dne 12. decembra 2019, *Instituto Nacional de la Seguridad Social (Dodatek za matere)*, C-450/18, EU:C:2019:1075, točka 25).
- 41 Za koristen odgovor predložitvenemu sodišču je treba glede sklicevanja tega sodišča na sodbo z dne 9. marca 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), ugotoviti, da se zadeva, v kateri je bila izdana ta sodba, nanaša na Uredbo št. 805/2004. V obravnavanem primeru pa zadevni terjatvi nista „nesporni“ terjatvi v smislu člena 3 te uredbe, ker sta bili predmet izpodbijanja pred navedenim sodiščem. Zato se Uredba št. 805/2004 *ratione materiae* ne uporablja.
- 42 Zato je treba razumeti, da predložitveno sodišče s svojima vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba v primeru, da odločbe, ki jih bo sprejelo, spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, člen 18 PDEU in člen 47 Listine razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero so notarji, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim podeljene v postopkih izvršbe na podlagi verodostojne listine, pooblaščen za izdajanje sklepov o izvršbi, ki jih, kot je razvidno iz sodbe z dne 9. marca 2017, *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193), ni mogoče priznati in izvršiti v drugi državi članici.

- 43 V zvezi z obsegom zadnjenavedene sodbe je treba najprej pojasniti, da je Sodišče odločilo le o statusu notarjev na Hrvaškem, ki so v postopkih izvršbe na podlagi verodostojne listine delovali v okviru pristojnosti, ki so jim podeljene z zakonom o izvršbi, kot „sodišča“, ter torej o priznanju in izvršitvi sklepov, ki izhajajo iz takih postopkov, na podlagi Uredbe št. 1215/2012, ne da bi se ustvaril dvom glede posebnosti hrvaškega pravnega reda.
- 44 Vendar se Sodišče v tej isti sodbi ni izreklo o pristojnosti teh notarjev za izdajo sklepov o izvršbi v postopkih izvršbe in nikakor ni odločilo tako, da bi Uredba št. 1215/2012 prepovedovala uporabo tovrstnih postopkov.
- 45 Prvič, glede razlage člena 18 PDEU, ki se v obravnavanem primeru uporablja, če ni drugih posebnih določb o prepovedi diskriminacije v okviru Uredbe št. 1215/2012, je treba najprej ugotoviti, da zakon o izvršbi ne določa različnega obravnavanja glede na merilo državljanstva.
- 46 Kot je namreč razvidno iz elementov spisa, ki je na voljo Sodišču, se mora predlagatelj izvršbe – rezident ali nerezident, pravna ali fizična oseba – obrniti na notarja, da bi dosegel izdajo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine. Sklepov, izdanih na podlagi teh postopkov, ni mogoče priznati in izvršiti v drugi državi članici na podlagi Uredbe št. 1215/2012, in to ne glede na merilo državljanstva strank.
- 47 Dalje, te ugotovitve ne more omajati okoliščina, da za odločbe, ki jih izdajo notarji drugih držav članic, ki so v členu 3 Uredbe št. 1215/2012 izrecno opredeljeni kot „sodišče“, velja ureditev priznavanja in izvrševanja, določena s to uredbo.
- 48 Opredelitev notarjev v različnih državah članicah ostaja povezana s posebnostmi zadevnih pravnih redov, saj namen Uredbe št. 1215/2012, kot je Komisija trdila tudi v pisnih stališčih, ni naložiti določeno organizacijo pravosodja. Kot je namreč razvidno iz uvodne izjave 4 te uredbe, je njen cilj poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah za zagotovitev hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb, izdanih v državi članici (sodba z dne 9. marca 2017, Pula Parking, C-551/15, EU:C:2017:193, točka 50).
- 49 Nazadnje, glede obrnjene diskriminacije, o kateri se sprašuje predložitveno sodišče, iz sistema, vzpostavljenega s to uredbo, izhaja, da države članice priznavajo in izvršujejo sodne odločbe, ki so jih v civilnih ali gospodarskih zadevah izdala sodišča drugih držav članic, ob upoštevanju zahtev, ki jih ta uredba določa. Ker pa je Sodišče v sodbi z dne 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), razsodilo, da sklepov, ki so jih notarji izdali v okviru postopkov izvršbe, ni izdalo sodišče v smislu te uredbe, teh sklepov ni mogoče opredeliti kot „sodno odločbo“ v smislu člena 2(a) navedene uredbe in jih ni mogoče uporabljati na podlagi te uredbe, ne da bi ta položaj pomenil obratno diskriminacijo (glej v tem smislu sklep z dne 6. novembra 2019, EOS Matrix, C-234/19, neobjavljen, EU:C:2019:986, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 50 Poleg tega, kot je razvidno iz stališč hrvaške vlade, v hrvaškem pravnem redu obstajajo druga pravna sredstva, in sicer postopek za izdajo plačilnega naloga, uveden pred sodiščem, ki lahko odpravi morebitne nevšečnosti, nastale zaradi podelitve pristojnosti notarjem za izdajo sklepov o izvršbi v postopkih izvršbe. V zvezi s tem ta vlada navaja, da čeprav je dopustnost takega pravnega sredstva v skladu s členom 446, druga alineja, zakonika o civilnem postopku pogojena z obstojem pravnega interesa po tem postopku, je v tretji alineji tega člena določena domneva o obstoju takega interesa, če tožena stranka prebiva v tujini. Naloga predložitvenega sodišča je, da to preveri.
- 51 Na drugem mestu, kar zadeva razlago člena 47 Listine, predložitveno sodišče meni, da nekontradiktornost postopka izvršbe na podlagi verodostojne listine, ki se začne pred notarji, pomeni kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

- 52 V zvezi s tem je treba spomniti, da čeprav je Sodišče v točki 58 sodbe z dne 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), ugotovilo, da obravnava predloga za izdajo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ki jo na Hrvaškem opravi notar, ni kontradiktorna, je ugotovilo tudi, da je dostop do sodišča zagotovljen, saj notarji izvajajo pristojnosti, ki so jim dodeljene v okviru postopka izvršbe pod nadzorom sodišča, pri katerem dolžnik lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi, ki ga izda notar.
- 53 Zato iz nekontradiktornosti postopka izvršbe na podlagi verodostojne listine in neobstoja drugih elementov, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, ni mogoče sklepati, da ta postopek poteka v nasprotju s členom 47 Listine.
- 54 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 18 PDEU in člen 47 Listine razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero so notarji, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim podeljene v postopkih izvršbe na podlagi verodostojne listine, pooblaščen za izdajanje sklepov o izvršbi, ki jih, kot je razvidno iz sodbe z dne 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), ni mogoče priznati in izvršiti v drugi državi članici.

Stroški

- 55 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Člen 18 PDEU in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero so notarji, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim podeljene v postopkih izvršbe na podlagi verodostojne listine, pooblaščen za izdajanje sklepov o izvršbi, ki jih, kot je razvidno iz sodbe z dne 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), ni mogoče priznati in izvršiti v drugi državi članici.

Podpisi